

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 20ής Δεκεμβρίου 2006

**περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία
σύνορα των κρατών μελών και τροποποιήσεως των διατάξεων της σύμβασης Σένγκεν**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62, παράγραφος 2, στοιχείο α),

έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης¹,

---

¹ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2006 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 5ης Οκτωβρίου 2006.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ανάγκη κανόνων για την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία προκειμένου να παγιωθεί το κοινοτικό νομικό πλαίσιο που διέπει τα εξωτερικά σύνορα επισημάνθηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προς μια ολοκληρωμένη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης» και επιβεβαιώθηκε από το Συμβούλιο, στις 13 Ιουνίου 2002, με την έγκριση του «Σχεδίου για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το οποίο στη συνέχεια και εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σεβίλλης στις 21 και 22 Ιουνίου 2002.
- (2) Είναι προς το συμφέρον της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης να εξασφαλίσει ότι τα σύνορα με τους γείτονές της δεν εμποδίζουν τις εμπορικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανταλλαγές ή την περιφερειακή συνεργασία. Για τον λόγο αυτόν, ενδείκνυται η ανάπτυξη αποτελεσματικού συστήματος για την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία.
- (3) Το καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας συνιστά παρέκκλιση από τους γενικούς κανόνες που διέπουν τον συνοριακό έλεγχο των διερχομένων τα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι ορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, περί καθορισμού Κοινοτικού Κώδικα σχετικά με τους κανόνες που διέπουν τη διέλευση των συνόρων (Κώδικας συνόρων Σένγκεν)¹.

---

¹ EE L 105, 13.4.2006, σ. 1.

- (4) Η Κοινότητα θα πρέπει να θεσπίσει τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις απλούστευσης της διέλευσης των εξωτερικών χερσαίων συνόρων από τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών για τις ανάγκες της τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας. Τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις θα πρέπει να εξισορροπούν την ανάγκη να διευκολυνθεί η διέλευση των συνόρων από τους καλόπιστους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών που νομιμοποιούνται να διέρχονται συχνά τα εξωτερικά χερσαία σύνορα, αφενός, και την ανάγκη να αποτραπεί η λαθρομετανάστευση και οι εγκληματικές δραστηριότητες που απειλούν την ασφάλεια, αφετέρου.
- (5) Κατά γενικό κανόνα, προκειμένου να προληφθούν παρανομίες, η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας θα πρέπει να εκδίδεται μόνο για τα άτομα που είναι νόμιμοι κάτοικοι της παραμεθόριας περιοχής επί τουλάχιστον ένα έτος. Διμερείς συμφωνίες μπορούν να προβλέψουν μεγαλύτερη διάρκεια παραμονής. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όπως όταν πρόκειται για ανηλίκους, αλλαγές στην οικογενειακή κατάσταση ή κληρονομία ακινήτων, οι διμερείς συμφωνίες μπορούν επίσης να προβλέπουν βραχύτερη διάρκεια παραμονής.
- (6) Η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας θα πρέπει να χορηγείται στους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών ανεξαρτήτως του αν υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης διαβατηρίου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή¹. Ως εκ τούτου, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να νοείται σε συνάρτηση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1932/2006 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001² όσον αφορά την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης των κατοίκων παραμεθόριων περιοχών, οι οποίοι υπόκεινται στο καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας που θεσπίζει ο παρών κανονισμός. Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός μπορεί να αρχίσει να ισχύει μόνον σε συνδυασμό με τον τροποποιητικό εκείνον κανονισμό.

¹ ΕΕ L 81, 21.3.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 851/2005 (ΕΕ L 141, 4.6.2005, σ. 3).

² Βλέπε παρούσα Επίσημη Εφημερίδα.

- (7) Η Κοινότητα θα πρέπει να θεσπίσει ειδικούς όρους και κριτήρια έκδοσης αδειών τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας σε κατοίκους παραμεθόριων περιοχών. Τα κριτήρια και οι όροι αυτοί πρέπει να εναρμονίζονται με τους όρους εισόδου που επιβάλλονται στους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών που διέρχονται τα εξωτερικά χερσαία σύνορα για λόγους τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.
- (8) Το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, το οποίο αναγνωρίζεται στους πολίτες της Ένωσης και στα μέλη της οικογενείας τους καθώς και στους υπηκόους τρίτων χωρών και στα μέλη της οικογενείας τους οι οποίοι δυνάμει των συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των χωρών αυτών, αφετέρου, απολαμβάνουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδυνάμων με αυτά των πολιτών της Ένωσης, δεν θα πρέπει να θιγεί από τη θέσπιση κανόνων για την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία σε κοινοτικό επίπεδο. Ωστόσο, όταν η διευκόλυνση της διέλευσης των συνόρων που παρέχεται βάσει του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας στους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών συνεπάγεται έλεγχο λιγότερο συστηματικό, η απλούστευση αυτή θα πρέπει να επεκτείνεται αυτομάτως σε οποιονδήποτε έχει το κοινοτικό δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και κατοικεί στην οικεία παραμεθόριο περιοχή.
- (9) Για την εφαρμογή του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, θα πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρούν ή να συνάπτουν, αν χρειαστεί, διμερείς συμφωνίες με γειτονικές τρίτες χώρες, εφόσον οι συμφωνίες αυτές είναι σύμφωνες με τον παρόντα κανονισμό.

- (10) Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις ειδικές διατάξεις που εφαρμόζονται στη Θέουτα και στη Μελίλλια, όπως αναφέρονται στη δήλωση του Βασιλείου της Ισπανίας για τις πόλεις Θέουτα και Μελίλλια στην τελική πράξη της συμφωνίας προσχώρησης του Βασιλείου Ισπανίας, στη σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990¹.
- (11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιβάλλουν τις εκ του εθνικού δικαίου κυρώσεις στους κατοίκους παραμεθωρίων περιοχών σε περίπτωση κατάχρησης του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας που θεσπίζει ο παρών κανονισμός.
- (12) Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από νομοθετικές προτάσεις.
- (13) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται κυρίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (14) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση των κριτηρίων και όρων εγκαθίδρυσης καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας στα εξωτερικά χερσαία σύνορα, άπτεται άμεσα του κοινοτικού κεκτημένου για τα εξωτερικά σύνορα και δεν μπορεί ως εκ τούτου να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου.

---

¹ EE L 239, 22.9.2000, σ. 69.

- (15) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του. Δεδομένου, ότι ο παρών κανονισμός βασίζεται στο κεκτημένο Σένγκεν βάσει των διατάξεων του τίτλου IV του τρίτου μέρους της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία πρέπει να αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 5 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, εντός εξαμήνου από την έγκριση του παρόντος κανονισμού, εάν θα τον μεταφέρει ή όχι στο εθνικό της δίκαιο.
- (16) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν¹, στοιχείο το οποίο εμπίπτει στο πλαίσιο του άρθρου 1, στοιχείο Α, της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας² αυτής.
- (17) Σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας να συμμετάσχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν³, ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο. Συνεπώς, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει την έγκριση του εν λόγω κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.

---

¹ ΕΕ L 176, 10.7.1999, σ. 36.

² ΕΕ L 176, 10.7.1999, σ. 31.

³ ΕΕ L 131, 1.6.2000, σ. 43.

- (18) Ο παρών κανονισμός συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου Σένγκεν, στις οποίες δεν μετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετάσχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου Σένγκεν¹. Συνεπώς, η Ιρλανδία δεν μετέχει την έγκριση του εν λόγω κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (19) Όσον αφορά την Ελβετία, ο παρών κανονισμός αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1, στοιχείο Α, της απόφασης 1999/437/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, των αποφάσεων 2004/849/ΕΚ² και 2004/860/ΕΚ³ του Συμβουλίου.
- (20) Τα άρθρα 4, στοιχείο β), και 9, στοιχείο γ), του παρόντος κανονισμού, αποτελούν διατάξεις βασιζόμενες στο κεκτημένο του Σένγκεν ή άλλως σχετιζόμενες με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της πράξης προσχώρησης του 2003,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

---

¹ ΕΕ L 64, 7.3.2002, σ. 20.

² Απόφαση 2004/849/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για την υπογραφή εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 368, 15.12.2004, σ. 26).

³ Απόφαση 2004/860/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2004, για την υπογραφή εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και την προσωρινή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 370, 17.12.2004, σ. 78).

Κεφάλαιο I

Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός εγκαθιδρύει καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών και, για τον σκοπό αυτό, θεσπίζει την άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.
2. Ο παρών κανονισμός εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να συνάπτουν ή να διατηρούν διμερείς συμφωνίες με γειτονικές τρίτες χώρες προς εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις διατάξεις του κοινοτικού και εθνικού δικαίου που εφαρμόζονται στους υπηκόους τρίτων χωρών και αφορούν:

- α) τη διαμονή μακράς διάρκειας,
- β) την πρόσβαση σε οικονομική δραστηριότητα και την άσκησή της,
- γ) δασμούς και φόρους.

*Άρθρο 3**Ορισμοί*

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. με το όρο «εξωτερικά χερσαία σύνορα» νοούνται τα κοινά χερσαία σύνορα μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης γειτονικής χώρας·
2. με τον όρο «παραμεθόρια περιοχή» νοείται η ζώνη 30 χιλιομέτρων από τα σύνορα. Οι τοπικές διοικητικές περιφέρειες οι οποίες πρέπει να λογίζονται ως παραμεθόρια περιοχή προσδιορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη με τις διμερείς συμφωνίες τους κατ' άρθρο 13. Αν τμήμα τέτοιας περιοχής βρίσκεται σε απόσταση μεγαλύτερη των 30 και μικρότερη των 50 χιλιομέτρων από τα σύνορα, θεωρείται ότι ανήκει στην παραμεθόρια περιοχή·
3. με τον όρο «τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία», νοείται η τακτική διέλευση εξωτερικών χερσαίων συνόρων από κατοίκους παραμεθόριων περιοχών, για τη διαμονή τους στην παραμεθόρια περιοχή, π.χ. για κοινωνικούς, πολιτιστικούς ή αιτιολογημένους οικονομικούς λόγους, μεταξύ άλλων, ή για οικογενειακούς λόγους, για χρονική διάρκεια η οποία δεν μπορεί να υπερβεί την καθοριζόμενη με τον παρόντα κανονισμό·
4. με τον όρο «πρόσωπα τα οποία έχουν το κοινοτικό δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας» νοούνται:
  - i) οι πολίτες της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, της Συνθήκης, και οι υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης που ασκούν το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας και για τους οποίους ισχύουν οι διατάξεις της απόφασης 2004/38/EK¹,

---

¹ Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158, 30.4.2004, σ. 77).

- ii) οι υπήκοοι τρίτων χωρών και τα μέλη της οικογενείας τους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, οι οποίοι, βάσει συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των χωρών αυτών, αφετέρου, απολαύουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ανάλογων με τους πολίτες της Ένωσης·
5. με τον όρο «υπήκοος τρίτης χώρας» νοείται οποιοσδήποτε μη πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1, της Συνθήκης ο οποίος δεν εμπίπτει στο στοιχείο δ)·
6. με τον όρο «κάτοικοι παραμεθόριων περιοχών» νοούνται οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι κατοικούν νόμιμα στην παραμεθόρια περιοχή γειτονικής χώρας επί χρονικό διάστημα που προσδιορίζεται με τις διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13, και το οποίο πρέπει να είναι τουλάχιστον ένα έτος. Ωστόσο, σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις προσδιοριζόμενες με τις διμερείς συμφωνίες, το χρονικό αυτό διάστημα μπορεί να είναι και βραχύτερο του έτους·
7. με τον όρο «άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας» νοείται το ειδικό έγγραφο που εισάγεται με το Κεφάλαιο III, το οποίο δίνει στον κάτοικο παραμεθόριας περιοχής το δικαίωμα να διαβαίνει εξωτερικά χερσαία σύνορα στο πλαίσιο της τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας·
8. με τον όρο «σύμβαση Σένγκεν» νοείται η σύμβαση για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της οικονομικής ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα¹.

---

¹ ΕΕ L 239, 22.9.2000, σ. 19. Σύμβαση που τροποποιήθηκε τελευταία με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1160/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 191, 22.7.2005, σ. 18).

Κεφάλαιο II

Καθεστώς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας

Άρθρο 4

Προϋποθέσεις εισόδου

Οι κάτοικοι παραμεθόριων περιοχών μπορούν να διέρχονται από τα εξωτερικά χερσαία σύνορα γειτονικού κράτους μέλους για λόγους τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, υπό τον όρο ότι:

- α) διαθέτουν άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας και, εφόσον απαιτείται κατά τις διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13, έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο ή έγγραφο,
- β) δεν είναι καταχωρισμένοι στους καταλόγους ανεπιθύμητων του συστήματος πληροφόρησης Σένγκεν (SIS), με σκοπό την απαγόρευση εισόδου τους,
- γ) δεν θεωρούνται απειλή για τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις ενός από τα κράτη μέλη, και συγκεκριμένα δεν είναι ειδικά καταχωρημένοι στις εθνικές βάσεις δεδομένων των κρατών μελών προς τον σκοπό της απαγόρευσης εισόδου για τους λόγους αυτούς.

*Άρθρο 5**Διάρκεια διαμονής στην παραμεθόρια περιοχή*

Οι διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13 διευκρινίζουν την μέγιστη επιτρεπομένη διάρκεια κάθε συνεχούς παραμονής στο πλαίσιο του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

*Άρθρο 6**Έλεγχοι εισόδου και εξόδου*

1. Τα κράτη μέλη ασκούν ελέγχους εισόδου και εξόδου των κατοίκων παραμεθορίων περιοχών προκειμένου να διασφαλίσουν ότι αυτοί πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4.
2. Στο πλαίσιο του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας δεν τίθενται σφραγίδες εισόδου και εξόδου στις άδειες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.
3. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις διατάξεις του άρθρου 15.

Κεφάλαιο III**Άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας***Άρθρο 7**Καθιέρωση της άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας*

1. Θεσπίζεται άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.

2. Η εδαφική ισχύς της άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας περιορίζεται στην παραμεθόρια περιοχή του εκδόντος κράτους μέλους.
3. Η άδεια φέρει τη φωτογραφία του κατόχου της και περιέχει τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:
  - α) το ονοματεπώνυμο, την ημερομηνία γέννησης, την εθνικότητα και τον τόπο διαμονής του κατόχου·
  - β) την εκδούσα αρχή, την ημερομηνία έκδοσης και την περίοδο ισχύος·
  - γ) την παραμεθόρια περιοχή στην οποία ο κάτοχος της αδειάς δικαιούται να κυκλοφορεί·
  - δ) τον αριθμό του/των έγκυρου/εγκύρων ταξιδιωτικού/ών εγγράφου/ων που δίνει/ουν στον κάτοχό του/ους το δικαίωμα να διασχίζει τα εξωτερικά σύνορα, κατά το άρθρο 9, στοιχείο α).

Η άδεια αναγράφει ότι ο κάτοχός της απαγορεύεται να κυκλοφορεί εκτός της παραμεθόριας περιοχής και ότι κάθε παράβαση υπόκειται σε κυρώσεις κατ' άρθρο 17.

Άρθρο 8

Χαρακτηριστικά ασφαλείας και τεχνικές προδιαγραφές της αδειάς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας

1. Η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας περιλαμβάνει χαρακτηριστικά ασφαλείας και τεχνικές προδιαγραφές που τηρούν τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 της 13ης Ιουνίου 2002 για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών¹.

---

¹ ΕΕ L 157, 15.6.2002, σ. 1.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη δείγμα της άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Όροι έκδοσης

Η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μπορεί να χορηγείται σε κατοίκους παραμεθορίων περιοχών οι οποίοι:

- α) διαθέτουν έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο ή έγγραφα που τους επιτρέπουν να διέρχονται τα εξωτερικά σύνορα όπως ορίζει το άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α), της σύμβασης Σένγκεν·
- β) προσκομίζουν έγγραφα που αποδεικνύουν την ιδιότητά τους ως κατοίκων παραμεθορίων περιοχών και την ύπαρξη νομίμων λόγων για τη συχνή διέλευση εξωτερικών χερσαίων συνόρων στο πλαίσιο τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας·
- γ) δεν έχουν καταχωρηθεί στο σύστημα SIS με σκοπό την απαγόρευση εισόδου τους·
- δ) δεν θεωρούνται απειλή για τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια υγεία ή τις διεθνείς σχέσεις ενός από τα κράτη μέλη, ιδίως εφόσον δεν έχουν ειδικώς καταχωρηθεί για τους λόγους αυτούς στις εθνικές βάσεις δεδομένων των κρατών μελών με σκοπό την απαγόρευση εισόδου.

Άρθρο 10

Διάρκεια ισχύος

Οι άδειες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας έχουν ελάχιστη διάρκεια ισχύος ένα έτος και μέγιστη πέντε έτη.

*Άρθρο 11**Τέλη έκδοσης*

Τα τέλη που αντιστοιχούν στα διοικητικά έξοδα διεκπεραίωσης της αίτησης για την έκδοση της αδειάς τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας δεν υπερβαίνουν τα τέλη που χρεώνονται για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων θεωρήσεων μικρής διάρκειας πολλαπλών εισόδων.

Η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μπορεί να εκδοθεί ατελώς.

*Άρθρο 12**Ρυθμίσεις έκδοσης*

1. Η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μπορεί να εκδίδεται είτε από προξενική αρχή είτε από διοικητική αρχή του κράτους μέλους οριζόμενη με τις διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13.
2. Τα κράτη μέλη τηρούν κεντρικό μητρώο των αδειών τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας που έχουν ζητηθεί, εκδοθεί, παραταθεί ή αποσυρθεί και ορίζουν εθνικό σημείο επαφής υπεύθυνο για την άμεση παροχή πληροφοριών, κατόπιν αιτήματος άλλων κρατών μελών, σχετικά με τις άδειες που έχουν καταχωρηθεί στο μητρώο αυτό.

Κεφάλαιο IV

Εφαρμογή του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας

Άρθρο 13

Διμερείς συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών και γειτονικών τρίτων χωρών

1. Προς εφαρμογή του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, τα κράτη μέλη δύνανται να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες με γειτονικές τρίτες χώρες τηρουμένου του παρόντος κανονισμού.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να διατηρούν ήδη υπάρχουσες διμερείς συμφωνίες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας με γειτονικές τρίτες χώρες. Σε περίπτωση που οι συμφωνίες αυτές είναι ασύμβατες με τον παρόντα κανονισμό, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πρέπει να τις τροποποιήσουν αφαιρώντας τις διαπιστωθείσες ασυμβατότητες.

2. Πριν τη σύναψη ή την τροποποίηση οποιασδήποτε διμερούς συμφωνίας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας με γειτονικές τρίτες χώρες, τα οικεία κράτη μέλη ζητούν τη γνώμη της Επιτροπής για τη συμβατότητα της συμφωνίας με τον παρόντα κανονισμό.

Αν η Επιτροπή κρίνει ότι η συμφωνία είναι ασύμβατη με τον παρόντα κανονισμό, ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να τροποποιήσει τη συμφωνία σε εύλογο χρονικό διάστημα, αφαιρώντας τις διαπιστωθείσες ασυμβατότητες.

3. Εφόσον η Κοινότητα και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν έχουν συνάψει γενική συμφωνία επανεισδοχής με τρίτη χώρα, οι διμερείς συμφωνίες για την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία με την εν λόγω χώρα περιλαμβάνουν διατάξεις για την διευκόλυνση της επανεισδοχής προσώπων που αποδεδειγμένως έκαναν κατάχρηση του καθεστώτος που ορίζει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 14

Συγκρίσιμη μεταχείριση

Τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο των διμερών συμφωνιών του άρθρου 13 , εξασφαλίζουν ότι η τρίτη χώρα επιφυλάσσει στα πρόσωπα που απολαύουν του κοινοτικού δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας, καθώς και στους υπηκόους τρίτων χωρών που κατοικούν νόμιμα στην παραμεθόρια περιοχή κράτους μέλους μεταχείριση τουλάχιστον συγκρίσιμη με τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται στους παραμεθόριους κατοίκους της οικείας τρίτης χώρας.

Άρθρο 15

Απλουστευμένη διέλευση των συνόρων

1. Οι διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13 μπορεί να περιέχουν διατάξεις για την απλουστευμένη διέλευση των συνόρων, δυνάμει των οποίων τα κράτη μέλη:
- α) δημιουργούν ειδικά σημεία διέλευσης των συνόρων, μόνον για τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών,
  - β) δημιουργούν ειδικούς διαδρόμους για τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών στα κανονικά σημεία διέλευσης των συνόρων,
  - γ) αναλόγως των τοπικών συγκυριών και εφόσον, κατ' εξαίρεση, υπάρχει συγκεκριμένο αίτημα, επιτρέπουν στους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών τη διέλευση των εξωτερικών χερσαίων συνόρων σε καθορισμένα σημεία, εκτός των επιτρεπομένων σημείων διέλευσης και των καθορισμένων ωρών.

2. Όταν κράτος μέλος αποφασίσει να απλουστεύσει τη διέλευση των συνόρων για τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών σύμφωνα με την παράγραφο 1, η απλούστευση αυτή επεκτείνεται αυτομάτως και σε κάθε πρόσωπο που απολαύει του κοινοτικού δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας και κατοικεί στην οικεία παραμεθόρια περιοχή.
3. Τα πρόσωπα τα οποία διέρχονται τακτικά τα εξωτερικά χερσαία σύνορα και τα οποία ως εκ τούτου η συνοριακή φρουρά γνωρίζει καλά υπόκεινται κατά κανόνα μόνο σε τυχαίους δειγματοληπτικούς ελέγχους στα σημεία συνοριακής διέλευσης που προβλέπονται με την παράγραφο 1, στοιχείο α), καθώς και στους διαδρόμους που προβλέπονται με την παράγραφο 1, στοιχείο β).

Κατά καιρούς διενεργούνται διεξοδικοί έλεγχοι στα πρόσωπα αυτά χωρίς προειδοποίηση.

4. Όταν κράτος μέλος αποφασίσει να απλουστεύσει τη διέλευση των συνόρων για τους κατοίκους παραμεθόριων περιοχών σύμφωνα με την παράγραφο 1, στοιχείο γ):
  - α) πέραν των κατά το άρθρο 7, παράγραφος 3, πληροφοριών, η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας περιέχει λεπτομέρειες για τα σημεία και τις περιστάσεις κατά τις οποίες μπορεί να γίνει η διέλευση των εξωτερικών χερσαίων συνόρων,
  - β) το εν λόγω κράτος μέλος διενεργεί τυχαίους δειγματοληπτικούς ελέγχους και τακτική επιτήρηση προκειμένου να αποφεύγονται οι παράνομες διελύσεις των συνόρων.

Κεφάλαιο V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 16

Θέουτα και Μελίλλια

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν επηρεάζουν τις ειδικές ρυθμίσεις που εφαρμόζονται στις πόλεις Θέουτα και Μελίλλια, κατά τη δήλωση του Βασιλείου της Ισπανίας για τις πόλεις Θέουτα και Μελίλλια στην τελική πράξη της συμφωνίας προσχώρησης του Βασιλείου Ισπανίας στη σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν.

Άρθρο 17

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κάθε κατάχρηση του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, όπως θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό και όπως εφαρμόζεται με τις διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13 υπόκειται στις προβλεπόμενες από το εθνικό δίκαιο κυρώσεις.
2. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές και να περιλαμβάνουν τη δυνατότητα ακύρωσης και ανάκλησης της άδειας τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.

3. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να τηρούν μητρώα για κάθε κατάχρηση του καθεστώτος της τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας και για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι πληροφορίες αυτές διαβιβάζονται ανά εξάμηνο στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

Άρθρο 18

Έκθεση περί του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας

Το αργότερο έως τις 19 Ιανουαρίου 2009, η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τη λειτουργία και την εφαρμογή του καθεστώτος τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, όπως καθιερώνεται με τον παρόντα κανονισμό και εφαρμόζεται με τις διμερείς συμφωνίες που συνάπτονται και διατηρούνται με βάση αυτόν, ενδεχομένως συνοδευόμενη από τις τυχόν αναγκαίες νομοθετικές προτάσεις.

Άρθρο 19

Κοινοποίηση διμερών συμφωνιών

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή όλες τις διμερείς συμφωνίες του άρθρου 13, , καθώς και κάθε καταγγελία ή τροποποίηση αυτών.
2. Η Επιτροπή καθιστά τις πληροφορίες που της κοινοποιούνται κατά την παράγραφο 1 διαθέσιμες στα κράτη μέλη και το κοινό με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή με κάθε άλλο κατάλληλο τρόπο.

*Άρθρο 20**Τροποποιήσεις της σύμβασης Σένγκεν*

Το άρθρο 136, παράγραφος 3, της σύμβασης Σένγκεν αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις διμερείς συμφωνίες που αφορούν την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία, κατ' άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών*.

---

* ΕΕ L 405 της 30.12.2006».

*Άρθρο 21**Έναρξη ισχύος*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 2006.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BORRELL FONTELLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. KORKEAOJA